

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

วิทยาศาสตร์มีความสำคัญและจำเป็นที่จะต้องจัดให้มีขึ้นในระบบการศึกษาเพราะเป็นพื้นฐานในการพัฒนาประชากรให้มีคุณภาพทุกด้าน ทั้งด้านการแสวงหาความรู้ การแก้ปัญหา การคิดอย่างมีเหตุผล และการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ช่วยให้สามารถปรับตัวได้ทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วความรู้วิทยาศาสตร์ช่วยให้เกิดองค์ความรู้ และความเข้าใจในปรากฏการณ์ธรรมชาติมากมาย มีผลให้เกิดการพัฒนาทางเทคโนโลยีอย่างมาก ในทางกลับกันเทคโนโลยีก็มีส่วนสำคัญมาก ที่จะให้มีการศึกษาค้นคว้า มีความรู้ทางวิทยาศาสตร์ต่อไปไม่หยุดยั้งวิทยาศาสตร์ยังทำให้คนเราพัฒนาวิธีคิด มีทักษะสำคัญในการค้นคว้าหาความรู้ สามารถแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ ซึ่งถือได้ว่า วิทยาศาสตร์เป็นวัฒนธรรมของโลกสมัยใหม่ เป็นสังคมแห่งความรู้ (Knowledge Based Society) ฉะนั้น ผู้เรียนทุกคนต้องได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุขอีกทั้งมีความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิต และมีคุณภาพได้มาตรฐานสากลวิชาวิทยาศาสตร์เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้หลัก ในโครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักสูตรและจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดผลประเมินผล การเรียนรู้มีความสำคัญยิ่งในการวางรากฐานของผู้เรียน แต่ละระดับชั้นให้ต่อเนื่องและเชื่อมโยง ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ดังนั้น จึงจำเป็นต้องจัดหลักสูตรแกนกลาง ที่มีการเรียงลำดับความยากง่ายของเนื้อหาสาระในแต่ละระดับชั้น การเชื่อมโยงความรู้ และกระบวนการเรียนรู้ด้านวิทยาศาสตร์ต้องให้ผู้เรียนเกิดทั้งความรู้ ทักษะ เจตคติด้านวิทยาศาสตร์ รวมทั้งความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ เรื่องการจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 1-2)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 22 กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ฉะนั้น ครู ผู้สอน และผู้จัดการศึกษาจะต้องเปลี่ยนแปลงจากการเป็นผู้ชี้แนะ ผู้ถ่ายทอดความรู้ ไปเป็นผู้ช่วยเหลือ ส่งเสริมและสนับสนุนผู้เรียนในการ

แสวงหาความรู้จากสื่อและแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน เพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้สร้างสรรค์ความรู้ด้วยตนเอง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 3) การจัดการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ในปัจจุบันเน้นให้นักเรียนสืบเสาะหาความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายสำคัญที่จะพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ความสามารถ มีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ สามารถนำความรู้และทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ไปใช้ในการแก้ปัญหา ตลอดจนรู้จักการแสวงหาความรู้อย่างเป็นระบบ และเป็นการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางปฏิรูปการศึกษายุคปัจจุบัน (พงษ์เทพ บุญศรี โรจน์, 2543 : 4-5)

กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ กำหนดขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับแนวนโยบายการจัดการศึกษาของชาติ โดยเป้าหมายส่วนหนึ่ง คือ ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาในด้านกระบวนการคิดจินตนาการ มีทักษะกระบวนการ และมีความสามารถในการแก้ปัญหาได้ ซึ่งสามารถประเมินได้จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระวิทยาศาสตร์ ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับแนวนโยบายต้องมีการปรับเปลี่ยนกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกัน ให้การเรียนรู้วิทยาศาสตร์เป็นสิ่งที่มีความหมายสำหรับนักเรียนแต่ละคนช่วยให้นักเรียนได้สร้างและใช้ความคิดอย่างกว้างขวาง รวมทั้งเป็นกลยุทธ์ในการใช้ปัญญาเพิ่มเติมความเข้าใจให้กับตนเองกับสิ่งที่อยู่รอบข้าง ดังนั้น การสอนวิทยาศาสตร์จึงไม่ควรเน้นเนื้อหาเพียงด้านเดียวครูต้องจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสวงหาความรู้ ได้ด้วยตนเอง โดยปลูกฝังให้นักเรียนรู้จักใช้ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของตัวนักเรียนเองซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้ครูสามารถจัดการเรียนรู้ได้เป็นลำดับขั้นตอน อันจะส่งผลให้การสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ส่งเสริมให้นักเรียนได้รับความรู้หรือประสบการณ์โดยอาศัยทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์นักเรียนได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง มีกระบวนการที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนที่ชัดเจน แต่ละขั้นตอนนักเรียนจะได้ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และกระบวนการคิดวิเคราะห์ควบคู่กันไป การเตรียมการสอนวิชาวิทยาศาสตร์จะมีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรได้นั้นครูผู้สอนวิทยาศาสตร์เป็นบุคคลที่มีความสำคัญ จำเป็นต้องมีทั้งความรู้ในวิชาที่สอนโดยเฉพาะ และมีวิธีสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง คือ การสอนแบบสืบเสาะที่ใช้ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการแก้ปัญหา เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และค้นพบด้วยตัวเองมากที่สุด (กรมวิชาการ, 2545 : 3) ดังนั้นภารกิจของครูจึงต้องทำหน้าที่กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ทุกขั้นตอน ให้ใช้ภาคปฏิบัติเป็นตัวนำในการสร้างสถานการณ์การเรียนรู้

ทำหน้าที่เปลี่ยนแปลงแรงจูงใจนักเรียนจากการต้องการคะแนน มาเป็นการอยากค้นคว้าหา
คำตอบด้วยตนเอง เพราะเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับชีวิต (Life Skills) ในอนาคตเมื่อออกจาก
โรงเรียนไปแล้ว (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. 2551 : 64-66)

จากการศึกษารายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปี
การศึกษา 2555 ของโรงเรียนบ้านแพงหนองเหนือ อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 พบว่า ผลการเรียนรู้วิชา
วิทยาศาสตร์ในชั่วโมงเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ เมื่อครูให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับสารรอบตัว
เราที่นักเรียนรู้จักนักเรียนส่วนส่วนมากตอบคำถามครูไม่ได้ และในการปฏิบัติทดลอง
วิทยาศาสตร์ นักเรียนไม่รู้จักอุปกรณ์การทดลองและทำการทดลองไม่ได้ ทำข้อสอบประเมิน
ก่อนเรียน-หลังเรียนไม่ได้ และผลสอบระดับระดับชาติคะแนนวิชาวิทยาศาสตร์นักเรียนได้
คะแนนต่ำมากโดยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 13 (โรงเรียนบ้านแพงหนองเหนือ. 2554 : 13)
อาจสืบเนื่องจากนักเรียนไม่ค่อยเข้าใจในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ขาดองค์ความรู้เกี่ยวกับ
วิทยาศาสตร์ ไม่ได้ลงมือปฏิบัติในการทดลองจริงเนื่องจากขาดอุปกรณ์การทดลองวิทยาศาสตร์
และโรงเรียนเป็นโรงเรียนขยายโอกาสขาดการสนับสนุนในด้านการจัดซื้ออุปกรณ์การทดลอง
ทางด้านวิทยาศาสตร์ และยังไม่มีการเรียนการสอนที่ทันสมัยที่ดึงดูดความสนใจในการ
เรียนรู้ของนักเรียน สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาแนะนำโรงเรียน
บ้านแพงหนองเหนือ (พ.ศ.2556) ให้ครูมีการวางแผนพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่ม
หรือการวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อนวัตกรรมการเรียนรู้ ส่งเสริมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้รับ
ประสบการณ์ตรงโดยเฉพาะกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ควรจัดการเรียนการสอนให้
มีความสมดุลทั้งภาคความรู้และปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับ มะลิวรรณ พันธุ์นิล (2554 : 112)
ที่ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่
เป็นสาเหตุโดยตรงและทางอ้อมต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ได้แก่ พฤติกรรม
การสอนของครู ความรู้พื้นฐานเดิม ความถนัดทางการเรียน และเจตคติต่อวิทยาศาสตร์ ตัวแปร
ที่มีอิทธิพลในรูปแบบที่เป็นสาเหตุโดยทางอ้อมต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ได้แก่
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยตัวแปรทั้งหมดสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของทักษะ
กระบวนการทางวิทยาศาสตร์

บทปฏิบัติการ เป็นกิจกรรมการทดลองที่เกี่ยวข้องกับความรู้ทางวิทยาศาสตร์ และ
พัฒนาขึ้นใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ ที่ให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับการ

ปฏิบัติในห้องการทดลองจริงเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ มีการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) โดยครูเป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนการสอน (ณัฐพงษ์ เจริญพิทย์, 2546 : 19) โดยบทปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ที่มีประสิทธิภาพควรมีวิธีการและใช้สื่อที่หลากหลายเพื่อสร้างความสนใจใฝ่เรียนรู้ให้กับผู้เรียน ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะการแสวงหาความรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ วิเคราะห์และแก้ปัญหาด้วยตนเอง โดยการใช้ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนยิ่งขึ้น สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ซึ่งเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ คือมีความรู้อันเป็นสากล รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2551 : 8-9) จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยใช้บทปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ของสุรพล วิหคไพบูลย์ (2543 : 102) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้บทปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภายหลังการสอนแตกต่างจากก่อนสอน ซึ่งบทปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ช่วยให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรง ได้ปฏิบัติการทดลองทางด้านวิทยาศาสตร์และใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ในการแก้ปัญหา และนักเรียนมีความสนใจใฝ่หาความรู้ทางวิทยาศาสตร์ด้วยตนเอง

จากเหตุผลและความสำคัญของวิทยาศาสตร์ที่มีความสำคัญในการดำเนินชีวิตประจำวันของนักเรียน ดังนั้น การพัฒนาบทปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ เรื่อง สารรอบตัวเรา จะช่วยให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง มีกระบวนการที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์อย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนที่ชัดเจน ได้พัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ ผู้วิจัยจึงสนใจที่พัฒนาบทปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ เรื่อง สารรอบตัวเราเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาบทปฏิบัติการ เรื่อง สารรอบตัวเรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยบทปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ เรื่อง สารรอบตัวเรา

3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐานก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนที่เรียนด้วยบทปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ เรื่อง สารรอบตัวเรา

4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยบทปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ เรื่อง สารรอบตัวเรา

สมมติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐานของนักเรียนที่เรียนด้วยบทปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ เรื่อง สารรอบตัวเรา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนในรายวิชาวิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โรงเรียนบ้านแพงหนองเหนือ อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวน 58 คน ซึ่งจัดนักเรียนคละกลุ่ม

1.2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านแพงหนองเหนือ จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 32 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยบทปฏิบัติการวิทยาศาสตร์

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2.2 ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน

2.2.3 ความพึงพอใจของนักเรียน

3. เนื้อหาวิชา

ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาบทปฏิบัติการตามเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง สารรอบตัวเรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระที่ 3 สารและสมบัติของสาร ตามมาตรฐาน ว 3.1 และ ว 3.2 จำนวน 12 บทปฏิบัติการ ดังนี้

- 3.1 สมบัติของแก๊ส
- 3.2 สมบัติของเหลว
- 3.3 สมบัติของของแข็ง
- 3.4 การจำแนกสารเป็นกลุ่มโดยใช้สถานะหรือใช้เกณฑ์อื่นที่กำหนด
- 3.5 การแยกสารบางชนิดที่ผสมกัน โดยการร่อน
- 3.6 การแยกสารบางชนิดที่ผสมกัน โดยการการตกตะกอน
- 3.7 การแยกสารบางชนิดที่ผสมกัน โดยการการกรอง
- 3.8 การแยกสารบางชนิดที่ผสมกัน โดยการระเหิด
- 3.9 การแยกสารบางชนิดที่ผสมกัน โดยการระเหยแห้ง
- 3.10 การสำรวจและจำแนกประเภทของสารต่างๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
- 3.11 การเปลี่ยนแปลงทางกายภาพของสาร
- 3.12 การเปลี่ยนแปลงทางเคมีของสาร

โดยมีตัวชี้วัดตามมาตรฐานการเรียนรู้ ว 3.1 และ ว 3.2 มีดังนี้

1. ทดลองและอธิบายสมบัติของ ของแข็ง ของเหลว และแก๊ส
 2. จำแนกสารเป็นกลุ่มโดยใช้สถานะหรือเกณฑ์อื่นที่กำหนดเอง
 3. ทดลองและอธิบายวิธีการแยกสารบางชนิดที่ผสมกัน โดยการร่อน การตกตะกอน การกรอง การระเหิด การระเหยแห้ง
 4. สำรวจและจำแนกประเภทของสารต่าง ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน โดยใช้สมบัติและการใช้ประโยชน์ของสารเป็นเกณฑ์
 5. อภิปรายการเลือกใช้สารแต่ละประเภทได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย
4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557

นิยามศัพท์เฉพาะ

การเรียนด้วยบทปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ หมายถึง กิจกรรมการทดลอง ที่ผู้วิจัยเขียนไว้ในรูปเอกสารในเล่มประกอบด้วย 1) คำชี้แจง 2) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) แบบทดสอบกิจกรรม 4) ใบความรู้/ใบงาน สำหรับครูและนักเรียน การเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ ที่ให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติในห้องทดลองจริงในการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง สารรอบตัวเรา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านแพงหนองเหนือ อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยเนื้อหาเรื่อง สารรอบตัวเรา แบ่งเป็น 12 บท

ปฏิบัติการ ดังนี้ 1) สมบัติของแก๊ส 2) สมบัติของเหลว 3) สมบัติของของแข็ง 4) การจำแนกสารเป็นกลุ่ม โดยใช้สถานะหรือใช้เกณฑ์อื่นที่กำหนด 5) การแยกสารบางชนิดที่ผสมกัน โดยการร่อน 6) การแยกสารบางชนิดที่ผสมกันโดยการตกตะกอน 7) การแยกสารบางชนิดที่ผสมกัน โดยการกรอง 8) การแยกสารบางชนิดที่ผสมกัน โดยการระเหิด 9) การแยกสารบางชนิดที่ผสมกัน โดยการระเหยแห้ง 10) การสำรวจและจำแนกประเภทของสารต่างๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน 11) การเปลี่ยนแปลงทางกายภาพของสาร และ 12) การเปลี่ยนแปลงทางเคมีของสาร

ประสิทธิภาพของการเรียนด้วยบทปฏิบัติการ หมายถึง คุณภาพของการเรียนด้วยบทปฏิบัติการที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนถึงระดับเกณฑ์ 80/80

80 ตัวแรก (E₁) หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกหัดท้ายบทปฏิบัติการวิทยาศาสตร์แต่ละบทของนักเรียน คิดเกณฑ์ร้อยละ 80

80 ตัวหลัง (E₂) หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจากการทำคะแนนการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ หลังเรียน คิดเกณฑ์ร้อยละ 80

ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน หมายถึง พฤติกรรมที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์เป็นความสามารถในการใช้กระบวนการคิดเพื่อค้นคว้าหาความรู้และแก้ปัญหา ตามแนวของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) โดยใช้ข้อสอบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งวิธีการใช้ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐานประเมิน 8 ทักษะ คือ

1. ทักษะการสังเกต (Observing) หมายถึง การใช้ประสาทสัมผัสของร่างกายอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ได้แก่ หู ตา จมูก ลิ้น กายสัมผัส เข้าสัมผัสกับวัตถุหรือเหตุการณ์ เพื่อให้ทราบ และรับรู้ข้อมูล รายละเอียดของสิ่งเหล่านั้น โดยปราศจากความคิดเห็นส่วนตัว

2. ทักษะการวัด (Measuring) หมายถึง การใช้เครื่องมือสำหรับการวัดข้อมูลในเชิงปริมาณของสิ่งต่างๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลเป็นตัวเลขในหน่วยการวัดที่ถูกต้อง แม่นยำได้

3. ทักษะการคำนวณ (Using numbers) หมายถึง การนับจำนวนของวัตถุ และการนำตัวเลขที่ได้จากนับ และตัวเลขจากการวัดมาคำนวณด้วยสูตรคณิตศาสตร์ เช่น การบวก การลบ การคูณ การหาร เป็นต้น

4. ทักษะการจำแนก (Classifying) หมายถึง การเรียงลำดับ และการแบ่งกลุ่มวัตถุหรือรายละเอียดข้อมูลด้วยเกณฑ์ความแตกต่างหรือความสัมพันธ์ใดๆอย่างใดอย่างหนึ่ง

5. ทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปซกับสเปซกับเวลา (Using space/Time relationships) หมายถึง ความสัมพันธ์ของการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งของวัตถุกับช่วงเวลา หรือ ความสัมพันธ์ของสเปซของวัตถุที่เปลี่ยนไปกับช่วงเวลา

6. ทักษะการจัดกระทำและสื่อความหมายข้อมูล (Communication) หมายถึง การนำข้อมูลที่ได้จากการสังเกต และการวัด มาจัดกระทำให้มี ความหมาย โดยการหาความถี่ การเรียงลำดับ การจัดกลุ่ม การคำนวณค่า

7. ทักษะการลงความเห็นจากข้อมูล (Inferring) หมายถึง การเพิ่มความคิดเห็นของตนต่อข้อมูลที่ได้จากการสังเกตอย่างมีเหตุผลจากพื้นฐานความรู้หรือประสบการณ์ที่มี

8. ทักษะการพยากรณ์วัด โดยใช้ข้อสอบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ (Predicting) หมายถึง การทำนายหรือการคาดคะเนคำตอบ โดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากการสังเกต หรือการทำซ้ำ ผ่านกระบวนการแปรความหมายของข้อมูลจากสัมพันธ์ภายใต้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนหลังการเรียนด้วยบทปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ เรื่อง สารรอบตัวเรา ซึ่งการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ความพึงพอใจ หมายถึง ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยบทปฏิบัติการ ซึ่งวัดได้จากของการทำแบบสอบถามความพึงพอใจ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ ในด้านครูผู้สอน และบทปฏิบัติการ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นำความรู้ที่ได้จากบทปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ เรื่อง สารรอบตัวเรา กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
2. เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนของครู ที่สอนในรายวิชาวิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ด้วยบทปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่อไป